

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki jo je generalna skupščina Združenih narodov sprejela 20. novembra 1989,
 - ob upoštevanju Evropske konvencije o posvojitvi otrok iz leta 1967,
 - ob upoštevanju Haaške konvencije o varstvu otrok in sodelovanju pri meddržavnih posvojitvah iz leta 1993,
 - ob upoštevanju stališča Unicefa o meddržavnih posvojitvah iz januarja 2004,
 - ob upoštevanju Evropske konvencije o uresničevanju otrokovih pravic, ki jo je leta 1996 sprejel Svet Evrope,
 - ob upoštevanju nacionalnega prava v 27 državah članicah Evropske unije, ki ureja področje družine in posvojitvev,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta o izboljšanju zakonodaje in sodelovanja med državami članicami pri posvojitvah otrok (**A4–0392/96**),
 - ob upoštevanju Resolucije Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2008: Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti (2007/2093 (INI)),
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji z dne 16. decembra 2010 o mednarodnih posvojitvah v Evropski uniji (**O-0193/2010** – B7 0670/2010),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker so revščina, neustrezni sistemi socialnega varstva, pomanjkanje zadostnih državnih mrež socialne infrastrukture, spori in vojaška posredovanja glavni vzroki za zapuščanje otrok,
- B. ker se število mednarodnih posvojitvev v svetovnem merilu vsako leto skoraj podvoji, pri čemer gre v veliki večini primerov za otroke, ki iz držav v razvoju pridejo v razvite države,
- C. ker se politike o posvojitvi in nacionalna zakonodaja o posvojitvi med državami članicami zelo razlikujejo,
- D. ker Konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah poudarja, da je bolj zaželeno, da otroke vzgajajo družinski člani in ne posvojitelske družine, ter jasno navaja, da mora biti mednarodna posvojitev zadnje sredstvo,
- E. ker je treba vse odločitve v zvezi z otroki, vključno s posvojitvami, sprejeti predvsem v korist otroka,
- F. ker je Haaška konvencija o posvojitvah iz leta 1993 zelo pomemben instrument, ki spodbuja etične in pregledne postopke, sprejete v korist otroka,
- G. ker pomanjkanje zakonodaje in pregleda, zlasti v matičnih državah, skupaj z možnostjo finančnih koristi spodbuja rast industrije posvojitvev, v kateri ima osrednje mesto dobiček, ne pa korist otroka,
- H. ker Listina Evropske unije o temeljnih pravicah obravnava vprašanje o pravicah otrok in določa, da se morajo „pri vseh ukrepih [...], ki se nanašajo na otroke, [...] upoštevati predvsem koristi otroka“,
1. opozarja, da lahko mednarodne posvojitve postanejo trg, na katerem so otroci prodajno blago in za katerega je značilen enosmerni tok otrok iz revnih držav in držav v vzponu v razvite države;
 2. izjavlja, da nobena oblika posvojitve ne more učinkovito reševati vprašanja zapuščanja otrok brez obravnavanja vzrokov zanj, tj. revščina, neustrezni sistemi socialnega varstva in spori;
 3. opozarja na nevarnost, da mednarodna posvojitev postane praksa, ki ne upošteva otrokovih pravic, in da ni nujno v njihovo korist; sedanje tendence mednarodne posvojitve so v nasprotju s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki določa, da je treba, če je otrok prikrajšan za svojo družino, posebno pozornost

posvetiti zaželeni nepretrganosti otrokove vzgoje in njegovemu kulturnemu poreklu;

4. opozarja na nevarnosti trgovine z otroki ter izkoriščanjem in zlorabami posvojenih otrok, ki z njo sovpadajo;
5. obsoja vsa kazniva dejanja, storjena v okviru poenostavljanja posvojitve, ter trgovinske težnje in prakse, med drugim uporabo psihološkega ali finančnega pritiska na ranljive družine, urejanje posvojitve neposredno z družinami, spočenje otrok za posvojitve, ponarejanje dokumentov o očetovstvu in posvojitve prek interneta;
6. poudarja, da mehanizmov za zagotavljanje varnih praks ni mogoče prepustiti zasebnim institucijam za posvojitve;
7. poziva države članice, naj zagotovijo trdne pravne in politične okvire, da bi znatno izboljšale javne infrastrukture z brezplačnimi javnimi storitvami za otroke, zaščitile ranljive družine in razvile zmogljivosti sektorjev socialnega varstva;
8. poudarja, da je treba matičnim državam v razvoju in matičnim nerazvitim državam posvojenih otrok pomagati razviti lastne zakone o posvojitvi ter usposobiti osebje vlad in agencij javnega sektorja, vključenega v posvojitve; v državah sprejema je treba bodoče starše na mednarodno posvojitve pripraviti in spremljati napredek (zlasti psihološko stanje) posvojenih tujih otrok;
9. poziva države članice, naj z varnostnimi ukrepi zagotovijo, da bodo meddržavne posvojitve potekale v korist otroka in ob upoštevanju njegovih temeljnih pravic, kot jih priznava mednarodno pravo in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah; poziva države članice, naj vzpostavijo sistem sodelovanja, s katerim bodo zagotovile upoštevanje teh varnostnih ukrepov in tako preprečile ugrabitve oziroma prodajo otrok ali trgovino z njimi;
10. poziva nacionalne organe držav članic, naj med prehodom na polno izvajanje Haaške konvencije zagotovijo zaščito koristi vsakega posameznega otroka;
11. poziva države članice, naj uveljavijo načela o meddržavni posvojitvi iz Konvencije o otrokovih pravicah; mednje spada zagotavljanje, da posvojitve dovolijo le pristojni organi, da za meddržavne posvojitve veljajo isti zaščitni ukrepi in standardi kot za nacionalne posvojitve in da pri meddržavnih posvojitvah ne pride do neprimernih finančnih koristi vpletenih;
12. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo izvajanje otrokovih pravic ter razvijajo socialne in družinske politike, ki dajejo otroke na prvo mesto;
13. poziva države članice, naj posebno pozornost namenijo otrokom s posebnimi potrebami, kot so otroci, ki potrebujejo zdravniško oskrbo in invalidni otroci ter otroci migranti in begunci brez spremstva;
14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.